

Sygnatura akt VI W 2735/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Marcin Truchła

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2016 r.

sprawy przeciwko **B. R. (R.)**

córcie B. i S. z domu W.

urodzonej (...) we W.

obwinionej o to, że

w dniu 03.04.2016r. o godz. 10:56 we W. na Rondzie (...) kierując samochodem m-ki M. o nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa podczas zmiany pasa ruchu z prawego na lewy, wskutek czego uderzyła w prawidłowo poruszający się lewym pasem pojazd m-ki H. o nr rej. (...), powodując jego uszkodzenie i straty w mieniu na szkodę W. S., stwarzając zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw

*****

I. uznaje obwinioną **B. R. (R.)** za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw wymierza jej karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) zł;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinioną kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza jej opłatę w kwocie 40 zł.

Sygn. akt VI W 2735/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 kwietnia 2016r., o godz. 10:56, obwiniona B. R., kierując samochodem m-ki M. o nr rej. (...), jechała Rondem (...), przy czym wjechała na nie jadąc prawym (zewnętrznym) pasem od strony ul. (...). Z pasa, którym się poruszała można było jechać w prawo w ul. (...) – Curie, w kierunku Mostu Z.. Obwiniona zmierzała w stronę ul. (...), w kierunku P. P., miała włączony lewy kierunkowskaz.

Mniej więcej w tym samym czasie co obwiniona i z tego samego kierunku co obwiniona, tj. od strony ul. (...), poruszając się jej lewym (wewnętrznym) pasem na Rondo (...) wjechał W. S., kierujący samochodem m-ki H. o nr rej. (...).

Wymieniony jechał w stronę Mostu Z. i Z. (...), w kierunku B.. Z pasa ruchu, którym się poruszał była możliwość jazdy w zamierzonym przez niego kierunku, nie zmieniał on pasa ruchu.

Na wysokości skrzyżowania w ul. (...) (...) obwiniona zmieniając swój pas ruchu na lewy pas, uderzyła lewą stroną swojego auta w w/w samochód m-ki H. z jego prawej strony z przodu.

W. S. jechał wraz z córką i żoną, obwiniona jechała sama. Po zdarzeniu kierujący zatrzymali się, rozmawiali, ale nie doszli do porozumienia, na miejsce zdarzenia została wezwana Policja.

W wydanej na rozprawie, ustnej opinii biegły sądowy z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych wskazał, że kierujący zarówno samochodem M., jak i H. poruszali się dwoma leżącymi obok siebie pasami ruchu, jadąc od ul. (...), kierujący H. jechał pasem lewym, a M. pasem prawym. Nadto biegły podał, że ewentualna zmiana pasa ruchu i kierunku jazdy przez obwinioną musiała być poprzedzona ustąpieniem pierwszeństwa jadącemu po pasie lewym, czyli kierującemu H., że do zdarzenia doszło tylko i wyłącznie na skutek błędu kierującej samochodem M., bo nieprawidłowo zmieniała pas ruchu, nie udzieliła pierwszeństwa kierującemu H., a kierujący H. nie przyczynił się do powstania tej sytuacji drogowej, bo z pasa ruchu, którym jechał mógł pojechać prosto, czyli w kierunku Z. (...), a odległość między samochodami obu kierujących była tak niewielka, że nie mógł on podjąć manewrów obronnych w czasie reakcji. Biegły stwierdził też, że z widocznych na zdjęciu pięciu pasów ruchu piąty pas umożliwia jazdę w kierunku Z. (...) i jest pasem, którym poruszała się kierująca samochodem M., podał też, że do kolizji doszło na pasie ruchu, którym poruszał się kierujący H. (k.63). Kolejno biegły podał, że kierujący, który zamierza skrócić w lewo powinien przede wszystkim spojrzeć w lusterko, włączyć kierunkowskaz i ustąpić pierwszeństwa kierującemu na pasie obok niego, przez który przejeżdża (k.76).

dowód: notatka urzędowa k. 4; płyta z zapisem z monitoringu miejskiego k. 15; częściowo wyjaśnienia obwinionej k. 18, częściowo z dnia 06 października 2016r., częściowo z dnia 18 października 2016r i częściowo z dnia 29 grudnia 2016r.; zeznania św. W. S. k. 29 i z dnia 06 października 2016r.; zeznania św. A. S. z dnia 06 października 2016r.; zeznania św. M. S. k. 21 i z dnia 06 października 2016r.; opinia biegłego k. 63-64,76-77 wraz ze zdjęciami k. 56-59; nagrania z Ronda (...) dołączone przez obrońcę obwinionej k. 65,73.

B. R. ma 50 lat, jest mężatką, prowadzi własną działalność gospodarczą – salon fryzjerski, osiąga dochody w wysokości ok. 4000 zł netto miesięcznie, ma syna pozostającego na jej utrzymaniu, nie była karana za przestępstwa, była karana za wykroczenia drogowe, nie chorowała i nie leczyła się psychiatrycznie, neurologicznie, odwykowo.

dowód: dane o karalności za przestępstwa i wykroczenia k. 30,33-33/v; wyjaśnienia obwinionej z dnia 06 października 2016r.

Przesłuchana w toku czynności wyjaśniających obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła m.in., że wskazanego dnia jechała swoim samochodem przez Rondo (...), na które wjechała od strony ul. (...) i zajmowała pas prawy, zamierzała jechać w lewą stronę, w kierunku Mostu S.. Podała też, że na pasie lewym widziała stojący samochód osobowy, że po zmianie świateł na ul. (...) ruszyła pierwsza, a samochód stojący na lewym pasie pozostał z tyłu, że na rondzie poruszała się z włączonym kierunkowskazem lewym, i że po zjeździe z ronda w kierunku ul. (...) poczuła uderzenie w tylne lewe drzwi, zatrzymała się, zatrzymał się również kierujący samochodem H.. Nadto obwiniona oświadczyła, że uważa, że z pasa którym jechała miała prawo skrócić w lewą stronę (k.18).

W toku postępowania sądowego obwiniona również nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Na rozprawie w dniu 06 października 2016r. wyjaśniła, że stała na światłach na ul. (...) przed wjazdem na rondo, stała na prawym pasie, na lewym stał kierowca samochodu H.. Obwiniona wskazała, że zmierzała w kierunku P. P., a kierowca H. w stronę B., i że gdy włączyło się światło zielone ruszyła pierwsza zostawiając H. za sobą, jechała swoim pasem ruchu, po czym poczuła mocne uderzenie z lewej strony w tylne drzwi samochodu. Stwierdziła, że po ruszeniu spod świateł na ul. (...) nie zmieniała pasa ruchu, jechała prawym pasem, jechała nim cały czas do momentu uderzenia przez samochód H., jednocześnie podała, że myśli, że samochód H. zmieniał pas ruchu, skoro jechał w stronę B., o

czym na miejscu dowiedziała się córki kierowcy tego samochodu. Dodała, że kiedy była na Rondzie (...) to kierowca H. został z tyłu i już go nie widziała. Jednocześnie też wyjaśniła, że nie widziała nic takiego co wskazywałoby na to, że kierowca H. jedzie w kierunku B., że nie widziała kierunkowskazu przy jego samochodzie. Obwiniona podała też, że jechała swoim opasem i w momencie kiedy jechała w lewo to poczuła uderzenie, że na jezdni jej pasa było oznaczenie pozwalające na skręt w lewo, że były strzałki, a na pasie jazdy kierowcy H. było oznaczenie do jazdy na wprost, w kierunku B.. Zaznaczyła, że na pasie, na którym ona się znajdowała można było jechać i w stronę, w którą ona jechała i w stronę B. (k.48-50).

Na rozprawie w dniu 18 października 2016r. obwiniona oświadczyła, że po obejrzeniu monitoringu zdała sobie sprawę, że na rozprawie była bardzo zdenerwowana i w związku z tym pomyliła pasy, stwierdziła, że w momencie kolizji ona mogła jechać prosto i w prawo, natomiast kierowca H. mógł jechać tylko prosto, tj. w kierunku B.. Dodała, że kierowca H. był po jej lewej stronie. Raz jeszcze obwiniona wyjaśniła, że po ruszeniu spod świateł przed rondem później w ogóle nie zmieniała pasa, nie potrafiła powiedzieć czy kierowca H. zmieniał pas ruchu. Następnie podała, że pas jezdni, którym poruszał się kierowca H. dawał mu możliwość tylko i wyłącznie jazdy w prawo, a z jej pasa można było jechać prosto i w prawo (k.54-55).

Na rozprawie w dniu 29 grudnia 2016r. obwiniona wyjaśniła, że wjeżdżając na Rondo (...) w żadnym momencie absolutnie nie zmieniała pasa ruchu, że kontynuując jazdę w obrębie ronda też nie zmieniała pasa, że używała lewego kierunkowskazu w celu poinformowania, w którym kierunku jedzie. Podała też, że była na pasie, na którym znaki poziome umożliwiały jej jazdę prosto, tj. w ul. (...), jak i w prawo w kierunku B., i że włączając kierunkowskaz chciała poinformować, że jedzie prosto w kierunku ul. (...). Stwierdziła także, że auto, które jechało obok lewym pasem, z którym doszło do kontaktu zmieniało pas ruchu jadąc w prawo w kierunku B. (k.95).

Wyjaśnienia obwinionej Sąd ocenił jako wiarygodne w części dot. czasu i miejsca zdarzenia oraz tego jakim samochodem się wówczas poruszała i z jakim samochodem oraz którą częścią jej samochodu doszło do kontaktu między pojazdami. Na prawdzie polegało również to, że z pasa, którym poruszał się kierujący samochodem H. była możliwość jazdy w prawo w kierunku B., jak też to, że włączając kierunkowskaz chciała ona poinformować, że jedzie w kierunku ul. (...). W tym bowiem zakresie wyjaśnienia obwinionej nie budzą wątpliwości i korespondują z innymi dowodami.

W pozostałej części Sąd wyjaśnienia obwinionej uznał za niewiarygodne, a to z uwagi na ich wewnętrzną niespójność i sprzeczność z innymi dowodami. Stąd też Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej polegającym na tym, że uważa ona, iż z pasa, którym jechała miała prawo skrócić w lewą stronę (k.18), że na jezdni jej pasa ruchu było oznaczenie pozwalające na skręt w lewo, że z pasa ruchu, którym się poruszała można było jechać i w stronę, w którą ona jechała i w stronę B. (k.50), że w momencie kolizji ona mogła jechać prosto i w prawo, natomiast kierowca H. mógł jechać tylko prosto, tj. w kierunku B., choć znajdował się po jej lewej stronie, a z jej pasa ruchu można było jechać prosto i w prawo (k. 55), i wreszcie że była na pasie ruchu, na którym znaki poziome umożliwiały jej jazdę prosto, tj. w ul. (...), jak i w prawo w kierunku B. (k.95). Wewnętrznie sprzeczne i niezrozumiałe były w związku z tym także stwierdzenia obwinionej co do tego, że myśli, że samochód H. zmieniał pas ruchu, skoro jechał w stronę B. – k.49 (wcześniej podała przecież, że ze swego pasa ruchu mógł on jechać tylko prosto, tj. w kierunku B. – k.55), i że auto, z którym doszło do kontaktu zmieniało pas jadąc w prawo w kierunku B. (k.95).

Tej treści wyjaśnienia nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach, są wewnętrznie niespójne i niekonsekwentne, wskazują na to, że obwiniona nie przedstawia zdarzenia w sposób jasny i stanowczy, różnie opisując jego przebieg i różnie definiując kierunki jazdy „w prawo” i „prosto”.

Zeznania świadków, z uwagi na ich wzajemną spójność i konsekwencję co do najistotniejszych elementów, Sąd uznał za wiarygodne. Świadkowie ci, zwłaszcza zaś W. S. i M. S. w sposób jasny i logiczny przedstawili przebieg zdarzenia, a ich relacje znalazły potwierdzenie w opinii biegłego, przygotowanych przez niego zdjęciach, w zapisie z monitoringu obrazującego zdarzenie oraz w innych załączonych dokumentach, a także w nagraniach z Ronda (...), sporządzonych w późniejszym czasie, a dołączonych przez obrońcę obwinionej.

Z nagraniami dostarczonymi przez obrońcę sprzeczne były też wyjaśnienia obwinionej w części dot. oznaczenia poziomego jej pasa ruchu i możliwości poruszania się tym pasem w kierunkach wskazanych przez obwinioną, bez zmiany tego pasa ruchu.

Pozostałym dowodom w postaci dokumentów - notatki urzędowej, powołanego wyżej zapisu z monitoringu miejskiego przedstawiającego zdarzenie, zdjęć przygotowanych przez biegłego i nagrań dołączonych przez obrońcę, a nadto danych o karalności obwinionej za przestępstwa i wykroczenia drogowe, Sąd w całości dał wiarę, nie znajdując podstaw do odmiennej ich oceny, mając przy tym na uwadze, iż także w oparciu o te dowody można było ustalić okoliczności i przebieg zdarzenia.

Powołaną wcześniej opinię biegłego Sąd ocenił jako pełną, jasną i wewnętrznie spójną, a sformułowane w niej wnioski jako logiczne i poparte właściwą analizą.

Zdjęcia z Ronda (...) dołączone przez obrońcę obwinionej niewiele wniosły do sprawy, w konsekwencji czego nie stanowiły one podstawy ustaleń faktycznych.

Sąd zważył co następuje:

Po zweryfikowaniu przeprowadzonych w sprawie dowodów i dokonaniu na ich podstawie ustaleń faktycznych Sąd uznał, że obwiniona nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa podczas zmiany pasa ruchu z prawego na lewy, do jakiej z jej strony faktycznie doszło, co było konieczne z uwagi na zamierzony przez nią kierunek dalszej jazdy, na skutek czego uderzyła w prawidłowo poruszający się lewym pasem samochód m-ki H. o nr rej. (...), powodując jego uszkodzenie i stwarzając zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Obwiniona wyczerpała w ten sposób znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 86 § 1 kw, w myśl którego odpowiedzialności karnej podlega ten, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, nie zachowując należytej ostrożności, powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Spowodowanie uszkodzeń pojazdów, nie jest elementem koniecznym do zaistnienia tego wykroczenia.

Wymierzając obwinionej karę Sąd uwzględnił okoliczność obciążającą w postaci wcześniejszej karalności za wykroczenie drogowe. Innych okoliczności obciążających, jak też łagodzących Sąd nie stwierdził.

Biorąc to pod uwagę, jak też uwzględniając dyrektywy wymiaru kary Sąd wymierzył obwinionej ustawowo przewidzianą karę grzywny, uznając z jednej strony, że w tym konkretnym przypadku taki właśnie rodzaj kary jest najbardziej celowy i to zarówno z uwagi na swój rozmiar, jak też związany z tym stopień dolegliwości, z drugiej zaś bacząc, by dolegliwość ta nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma ona osiągnąć tak w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o powołane przepisy, uznając na podstawie danych co do sytuacji materialnej obwinionej i wysokości uzyskiwanych przez nią dochodów, że brak jest podstaw do zwolnienia jej z ponoszenia kosztów i opłaty w sprawie.